

THE MORNING STAR.

Vol. 51.

Jaffna, Thursday the 1st of Oct. 1891.

No. 20.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION: BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

B. Ghose's Sarsaparilla.

A purely vegetable Specific for the cure of Weakness, Rheumatism, Gout, Sore Eyes, Eruptions of Mercury, and all other diseases arising from impurities of the blood.

It can be used at all times with perfect safety and without changing diet or fear of taking cold. It is prepared from some harmless American and Native ingredients. Four phials are required for perfect cure.

Price Re. 1 per phial. Packing As. 4.

SPECIFIC FOR DEBILITY

A medicine for Nutrition of Nervous System. A few days' use brings about the natural condition. Cures Weakness, Failure of Memory, Dimness of sight, Stricture, mucus or any sorts of unhealthy discharges. One phial is sufficient for a patient. Price Re. 1—8 per phial. Packing As. 4.

SPECIFIC FOR ASTHMA

An approved and excellent Indian Homeopathic Remedy for Asthma, Bronchitis and Spasmodic Cough. Effect noticeable at the expiration of 3 days. One phial is sufficient for a patient. Price Re. 3 per phial. Packing As. 4.

SPECIFIC FOR CHOLERA.

This medicine is positively a certain specific for Asiatic Cholera, Diarrhoea, and Dysentery. In cases where all medicines fail it has been seen to succeed.

One phial is sufficient for 5 or 7 patients. It should be kept in every household. Thousands of lives have been saved by the use of the remedy. It is more effective than Chlorodyne and spirit of ammonia. A liberal discount allowed by the doan or gross to city Missionaries, Sisters of Mercy and Ministers. Price As. 8 per phial. Packing As. 2.

POSTAGE & V.P. COMMISSION EXTRA.

May be had through any Chemist
B. GHOSE & Co., CHEMISTS, &c.,
77, College Street, Calcutta, E. India.

NOTICE.

Excellent *Rubber Stamps* of every description both in English and Tamil are manufactured with English handle, at a very cheap rate, and supplied with ink, pad and box by M. Nallayah.

Licensed Surveyor

Chapel St. Pettah.
Jaffna 8. 9. 1891:

THE NELLORE GIRL'S BOARDING SCHOOL.

The Girls of the above School will return D. V. on Friday the 2nd of October. The entrance examination for new pupils will be on Thursday, Oct. 1st. Nellore, 4th Sept. 1891. J. I. Pickford.

விளம்பரம்.

இதனார் சகலரும் அறிவுவேண்டியது, நியதிவீழ் குடி வளியும்மை ஆகவது சினைத்தம்பி நாக முத்தனியிளம் இன்று துவக்கம் சினைத்தம்பி நாகமுத்தர் என வதை பெரை எவ்வகைச் சாதனை நகருக்கும், போட்டுவகுதினேன் என்பதை அறி யாத் தகுதினேன்.

தகக்க. ௫ புரட்டாதி
ஸ். டி. டி.
சி நாகமுத்தர்

A COMPANY OF VOLUNTEERS.

It is proposed to start a company of Volunteers in Jaffna, in connection with the Ceylon Volunteer Light Infantry, and I shall be happy to supply all information that lies in my power, and to take the names of any who are willing to enroll themselves as members.

As soon as a sufficient number of names has been received a public meeting will

be held of which due notice will be given.
P. W. D. Jaffna Yours truly,
26th Sept. 1891. C. V. Bellamy.
Lieutenant C. V. L. I

ORDER NISI.

In the District Court of Jaffna.

In the matter of the Goods and Chattels, Estate and property of the late Sinnachy, wife of Nagamuttu Vallipuram late of Erupaly deceased.

Testamentary } No. 439.
Jurisdiction. }

Between Nagamuttu Vallipuram of Erupaly Pet. and
1. Arumugam Vettiar of Nellore
2. Arumugam Kanapathy of Copay south
3. Vyramuttu Arumugam of Copay south
4. Valauthar Canapathy of Copay south
5. Seethavan daughter of Valauthar of Copay South Respondents.

This matter coming on for disposal before Patrick William Conolly Esquire, District Judge of Jaffna on the 19th day of Aug. 1891 in the presence of Mr. S. F. G. Carpenter, on the part of the Petitioner Nagamuttu Vallipuram and the affidavit of the said Nagamuttu Vallipuram dated 19th February 1891 having been read it is ordered that the said Nagamuttu Vallipuram be and he is hereby declared entitled as the lawful husband of the deceased to have Letters of administration to the Estate of the said late Sinnachy wife of Nagamuttu Vallipuram issued to him unless the above named respondents or any other person shall on or before the 23rd day of September 1891 shew sufficient cause to the satisfaction of the Court, to the contrary.

Jaffna } P. W. CONOLLY
28th Aug. 1891. } District Judge.

ORDER NISI.

In the District Court of Jaffna.

In the matter of the Estate of the late Kanagasabai Arulampalam alias Edward Evarits of Alavetty in Jaffna deceased.

S. N. Valuppillai of Alavetty, now at Colombo Petitioner.

Testamentary } No. 448.
Jurisdiction. }

1. Annaleichomamma widow of Arulampalam
2. Rajaleichomamma wife of S. N. Valuppillai of Alavetty Respondents

This matter of the Petition of S. N. Valuppillai of Alavetty, now at Colombo praying for Letters of Administration to the Estate of the above named deceased coming on for disposal before Patrick William Conolly Esq. District Judge, on the 21st day of September 1891 in the presence of Mr. D. W. N. Senathiraja, Proctor on the part of the Petitioner and his affidavit dated the 10th day of July 1891 having been read it is declared that the Petitioner is the son-in-law of the said intestate and as such is entitled to have Letters of Administration to the Estate of the said intestate issued to him unless the Respondents or any other person shall on or before the 23rd day of October 1891 show sufficient cause to the satisfaction of this Court, to the contrary.

25th day of } P. W. CONOLLY
Sept. 1891. } District Judge.

ORDER NISI.

In the District Court of Jaffna.

In the matter of the Goods and Chattels, Estate and property of Katpajam, wife of Nagalingam of Siviaterru deceased.

Veluppilly Nagalingam of Siviaterru.

Testamentary } No. 447.
Jurisdiction. }

1. Kasinather Naganather.
2. Naganather Mylar and [terra]
3. Naganather Kanthyah all of Siviati Respondents.

This matter coming on for disposal before Patrick William Conolly, Esquire, District Judge of Jaffna on the 18th day of Sept. 1891 in the presence of Mr. T. M. TAMBOO, Proctor, on the part of the Petitioner Veluppilly Nagalingam of Siviaterru, and the Affidavit of the said Veluppilly, Nagalingam be, and he is hereby declared entitled as the husband of the said intestate to have Letters of Administration to the estate of the said late Katpajam issued to him, unless the above named Res-

pondents or any other person shall, on or before the 22nd day of October 1891 show sufficient cause to the satisfaction of this court, to the contrary.

Jaffna, 18th day } P. W. CONOLLY
of Sept. 1891. } District Judge.

Local and General.

—The annual Conference of Christians in connection with the Amer. Mission will be held at Mannippay on the 15th inst. Among the speakers will be Rev. B. H. Rice, Rev. T. P. Hunt, Bro. William the late Brahmin convert, Yesuthasan and Rev. W. W. Howland.

—THE MAGIC LANTERN EXHIBITION. Mr. Jordan's exhibitions have been received with much interest. For nearly two weeks he has been engaged every night, and has been the means of raising several hundred rupees, besides giving much instruction and entertainment. Uduvil church building gets about Rs. 90 by two exhibitions, at Uduvil and Batticotta. Mr. Jordan's consecrated spirit as well as general manner won all hearts.

—LADY GORDON leaves Colombo for her north trip about on the 2nd inst.

—In consequence of the retirement of Mr. G. E. Worthington many changes are to take place in the Government Service. Of the appointments notified in the Gazette the following are of the most interest to the people of Jaffna:—

Mr. J. H. DeSaram to be District Judge, Jaffna.
Mr. H. R. Freeman to be Office Assistant to the Government Agent, Jaffna.

Mr. W. A. G. Hood to be Commissioner of Requests and Police Magistrate Matara.

—All of these, however, are to remain at their present posts until further notice.

—According to the *Madras Times*. "Mrs. Van Ingen" m.d., the lady doctor under the Dufferin Fund, has been engaged by a Ceylon committee for service in that country. She will probably leave about the end of December for Colombo."

—A school for Mohamedan girls has been opened at Galle and another at Kandy. No doubt others will soon follow.

Mr. Wm. Jardine has been offered the Immigration Agency at Paumen made vacant by the death of Mr. Reidy.

—The Legislative Council has adjourned till the 21st October.

—We regret to learn that Robert Wilson Medical Practitioner at Vedattivo died of Chronic Diarrhoea.

—The Maniagar of Waligamo West being sick, his brother Valuppillai who just returned from the Straits Settlements is appointed to act at Waligamo West, and Muttu the son-in-law of the late Island Maniagar Ampalavana Modr. at the Island District.

FOREIGN NEWS.

ENGLAND. Sir James Ferguson, Under Secretary for Foreign Affairs, has been appointed Postmaster General.

FRANCE. An Anti-German demonstration occurred at Paris during the performance of an opera by Wagner. Over 1000 arrests were made.

The Sultan has conferred the grand cordon of the Osmanie on M. Ribot, Minister for Foreign Affairs; and has also presented the order of Chevalier to Madame Carnot.

SPAIN. Distant our floods at Consuegra in southern Spain have done immense damage to life and property. 1500 lives have been lost and it is estimated that the loss of property will amount to a million sterling. The raisin, rice, grain, and orange crops are destroyed and many people are in want of food. A relief fund has been raised at Madrid, the Queen Regent giving 6000. A subscription has also been opened in London.

CHINA. The Governments of Great Britain, France, Germany and America have entered into an agreement to take joint measures for the protection of their subjects in China in case of riot, and to pursue a policy of watchful naval manœuvres in that country.

AFRICA. It is reported that fully half the German forces in East Africa have been destroyed by the natives.

ENGLAND. The India office has made a grant of £ 1000 annually for five years to the funds of the Imperial Institute.

உதயதாரகை.

நீதி இராச்சியத்தாரை உயர்த்தும், பாவமோ எந்தச் சனங்களுக்கும் இகழ்ச்சி.

கேம் புத்தகம்.] யாழ்ப்பாணம்,

தொகை மூலம் இலாபம் கிடைக்கக் கருவ.

வியாழக்கிழமை. [சங்கியை, ௨௩]

இலங்கைப் பூமிசால்திரம்.

இதன் ஆக்கியோன் அரசாட்சிப்பாசாலை உப வித்தியாநிதிசாயிய மெஸ். சோர் தம்பப்பின்வன் (Mr. G. C. Thampapillai). இவர் முன், நம், சம், ரும் தாக்களுக்கிய கணத்த அப்பிராசா லொன்றை இயற்றினவர். இப் பூமிசால்திரம் சம் தாக்களாக இயற்றப்பட்டதாயினும், ரும் தாக்களும் உபயோகமாகும். இப் புத்தகத்தில்க் வித்தியாநிதிசாயிய மெஸ் ஆதர் வணிகைலன் பேக் புத்தகமொழி கோடுத்த ஹாசாட்சி பகர்ந்திக்கு சின்னம்.

இதன் பல பாக்களைப் பார்வையிடலாம். ஆக்கியோன் இலங்கைப் பூமிசால்திரம் இடக்களுக் குச் சென்று ஊடாடினவராதலால், ஓரிடமிருந் த பிற புத்தகங்களை யேடுத்து மொழிபெயர்ப்பார் புத்தகங்களுக்குக் கண்ணாக்கிண்டுமே இவர்பு த்தகத்தில்க் குக்குத் தாரதாயினும் பெரிதென்பத றாமென்பதென்பது தானே விளங்குமாத்தலில் இதன்பேரில் ஏதும் பாராட்டு எழுதும் அவசியம இன்று. பிரதியோன்றில் விவரம், ௨௩. ஆக் கியோன் அப்பிராசாய அணுகலிக்க.

உதயதாரகை.

கொக்கை மூலம் இலாபம் கிடைக்கக் கருவ.

காய்ப்பாக்குப்பிரமாணம்.— Legislation. நக்க நியாயப்பிரமாணங்களின்றி எந்த அமை தகம்போவதும் நிலகொள்வதாயினும், ஒருவர்க் குறென்பட்ட எந்தக்கூட்டுத்தவர்க்கும் ஹி கட்டுப் பாடும் விதியும் வேண்டுமே தனித்தனியானுக்குத் தாண்டி நடந்துகொள்ளவேண்டிய ஏழ்க்குட் கிரமமும் அவசியமானுற் பலர்க்கு வேண்டுமெ ன்ப்பதற்குத் திருட்டாந்தம் வேண்டுமா? சங்கம், ஸூரிமம், பாட்சாலை, இரணுவமாதிய பலத்திவ ர்கூடும் ஒவ்வோர் கட்டத்திற்கும் அவ்வன்றை அவ்வவரையாரும் பிரமாணம்வேண்டும்.

நாயகன், நாயகி, மக்கள், வேலையாட்கள் என்னும் பலத்திவர்களுள் பொருத்திய குழுவெ த்தில் அத்தகேற்ற சில ஏழ்க்குமுறைகளின்றேல் அக்குழுவெற் றீர்பெற்றுக்கூடாது. குறவாலானபாட்டுக் குழுவையும், உபாத்தியாய நடத்தப்படுமாட்சா லையும் அத்தகேற்ற பிரமாணப்படி நடையெடுக் காமும் ஒரேசேவையாகச் சீரமைக்கொண்டே, கறுநல், மெள், கற்பித்தான், லபித்தன்ட என் னும் பலரை உபசரிமாய்க்கொண்டே சேவையாண் டியக்கொண் டி, யதார்த்தமும் கண்டிப்பும்பிர மாணக் குடியிராவிடல் அக்கேற்றவாள் வரும் நய ம்கிழ்ச்சிதான். அத்தகுமுறையில் தீமை, கலகம், ஏழ்க்கையின்மைகள் ஒன்று பத்தாறு ஆயிரமாய்ப் படுகிறது. இதற்குதாரணம் வேண்டாம்.

இவ்வெவற்றிற்கு மேலும் அரசாட்சியிற் பெறு மையும், தகுமையும், தயாளமுமாதிய கருணைகளைப் பீடிக்கையாண்டே நல்ல நல்ல கண்டிப்பு மும், பெறுபுமாய் பிரமாணங்கள் இன்றித்தமையா அவசியமானவைகளாம். பிரமாணங்களைக் கருவியாய்க்கொண்டு, சமன்செய் கோட்போல் நீதம் பகரும் நீதிமன்றார அரசு கோமுகாரியில் வர வானும் பூமியும்போலாம். ஆகவே எம்ம ரசினர் எம்மக்கள் நீதமான பிரமாணங்களை விதி க்குத்தோறும் நாட்கொள்ளுமாணத்திற் சிறிதல்ல.

ஆறாசிலகோடு நாம் என்னையிடுதற்குமொழி ய்ப் போகக்கண்டும் மனமுடிகின்றே. இடைக்கி டை அவசியமின்றிய பிரமாணங்களுள் எம்மையா ன்போர் க்கின்றன. எம்முள் பக்கத்தை கண்டி மயானோர் பிரமாணமின்றிப் பட்டகோட்டுப் பர வணியும் நடைபெறுவந்தற்குவோம். இப்போ டுக்குப்பிரமாணம் நவமாய்க் கிரம்புபலையே குடிக்க சிளம்ப, "அம்பிள்பிறீஷ்க்களும்" கிராப்பக்கன்ட் டோம். சந்தவின்பேரால் நமக்கோர்சட்டம் வேண்டாமென்கிறார் வடமாகாணத்தார். ஏழைக ளையொடுக்கித்த தம்வல்லமையாம் எடுப்படுத்திச் சீவமைக்கண்டும் ழுட்டமைத்தண்டிக்கும் பிரமா ணமன்றி முன்னிலைப் பிரமாணங்களைத் தேக் கேள்பார். கட்டவண பாவத்தைப்பற்றப்பித்தார்போ ல், இப்பிரமாணத்திற் சந்தைக் கண்டகர்போலையே ழுடிகு ஏழைகள் வியாபாரத்திற்கு அல்லலும் கொ ல்வாயும் தருமென்றார். ஊர்சொல்லவது அபத்தம் ன்றென்றதை நுணுக்கமாகாராய்வார் பார்க்கின ன்வார். எம்மனைசு இத்திறையிற் திருப்பிலிட்ட டை இத்தோடு சப்பிரமாணக் கிராமசபையார் பிர மாணமே. சனங்கன் தம்பிரியப்படி தம்போட்ட

த்தின் நாட்டிய கழுதகாரிற் தம் அவசிய பாலிப் புக்காகக் காய்ப்பாக்குப்பிரதிக்கி லிற்செய்யப்படுதென் று அச்சபையார் தடைப்பிரமாணமில்லத்தார், கா ணைப் பிடுகவெட்டார் பிறர்கழுதகாரிற் சாய்க்கா ளையொகின்றதாமே. அம்மம்! பழக்கவெட்டுப் பி டுக்கிற்றுப் பழப்பாக்களையு நடவாது? கழுதக ளையையாதிருக்கள் ளையாதிருக்கின்றென்ற சொ ல்வதற்கும் பிடுககாதிருக்கள் என்றதற்கும் வித் தியாசமென்கே?

அந்தோ! தான் நாட்டிய தன் கழுதிற் தனக்கதி காரியில்லையா! "அதிசாரியிருக்குதென் றவணைக் கொல்வோமா" என்றார் கோத்தமலாரம். அதிசார யிருந்தார் கண்டபடி நடப்பா அதிகாரிகள் கட ணை? அக்கார சிறித்தமன்றி அச்சபையார்போருட் டும் அவசியமற்ற பிரமாணம் வித்தகலாது. பச எப்படிப்போனும் பார்க்குத்தவையே விசேஷமா ய்ப் கொள்ளுகோது. எனக்கொருமுல குட்டக் கொருமுல பால்வா, பால்வா, என்பான் ஆட்கள். இருமுலையுமெனக்கொள்வான் முட்கன். வழமன்தை உபகருமாக்கக் குடிசுளின் சேமத்தையே பிரம கருமமாகுவான் நல்ல அமைச்சரைத் தக் கண்ணுக்கொண்ட நல்லசகன்.

எம்மனைவார் சர் அவலெல்க்சீமான் ஆக்கார யிருத்தலில், அவர்கீழ்க்குடிசுளையி ழாம தாய் கையில ஆசோசையாயுறங்கும் சிசுவெணவுறக் குவாய், அவதிப்படுவேண்டாம். குடிவெறியைத்தடுத்தே போனடித்து அது பெ குத்தர்பயோகமாய் சட்டங்கள் வித்ததும் தீதம். தனக்கிச் சூடுமென்றுபோய்க் கோடித்திவிட் டதன்மையிற் பிரமாணத்தென்பதில் அபத்தியுறவ மும். "ஆய்க்கோய்க்குப்பாராந்தான் காரியக் தான் சாவலும்" என்றார் உலகர். அதுவால் எம்முற் ற்சம்மார்க்கும் வித்தியையையவும் சேர்வம்படு நுகவும், துடிக்க ஒன்றும், கோல்வணையாதிருக் கவுக் தக்கவைகளேவைகளைவைகளே அவை களை எம் அமைச்சகம் அரசன் ழாடுக.

யாழ்ப்பாணம்.

மழை.—Rain.—இன்னும் காணோம். மின் னல், முழக்கம், மந்திரமென்றுத் துறிகள் கண்டு மிருக்கவேயில்லை.

இருடாந்தச்சபைக்கூட்டம்.—Annual Con vocation.—பேப்பத்சிற் சபைகளின் வருடாந்தக் கூட்டம் வகுந்த கடு நீதிக்கி விபாழக்கிழமை மா ண்ப்பாயில் வைக்கப்படும.

மாயாத்தீக்க காட்சி.—Magic Lantern.—க ண்டுப்பகுதியைச் சேர்ந்த மெஸ். யோடர் என் னுமொருதாரைமக்க மற்பலவிட்கொண்டே காண் பித்த வரும் இக்காட்சியைப் பரிசீலித்த கீழ்க்க ளில் உரையில், வட்டுக்கோட்டை, தெல்விப்பழை என்னும் ழுன்றிடங்கொண்ட காட்டினர். நல்ல சிற்றந்த காட்சியும் நலந்த பிரசாரமும். சிலநட் த பணத்தைத் துறசகாய்ப்பண்ணிப் போகின் ழார். வேடிக்கைபார்க்கப் பார் கூடனர்.

மாடுகள்.—Cattle.—சோயுண்டாகிச் சீவல ட்களில் மாடுகள் சாய்க்கின்றன என்று கேள்வியு றுமே. லிசேஷமாய்ப் பால்மகோளம். ஓரிட த்திலே சட்டென ழூர் பால்மயிற் லிழந்திற்குதெ ன்ச் சோர்க்க்காரன் வாய்ப்பிறப்பிலிற்சேர்ந் து. உலவலியின் பெண்பாடசாலை, W. M. F. School.—யாழ்ப்பாணம் வேடிக்கையிலிக்கும் இப்பாடசாலைக் கட்டடம் மிகப் பழையதானதாக இப்பண்புத்தகுப்படி பணத்தெட்டத் தேடக் கினர் இவ்விலையத்திலி திரிமம் அம்மாம் (Mrs. Trimmer) அதிமுற்றியிராய்க் கையிலிடிருக்கக் கா ன்க்கிறேம்.

டக்டர் உலிவ்சன் கணக்கோ—Dr. R. W. Canagasaby.—வித்தந்தியைப்பெற்றியசாலைய லிலே வேலையாயிருந்த இவர் வியற்றினவகண்டு இறந்தவாரம். நாலுந்து சிறுவரையுடைய மணலி யையும், பாரிய சுற்றியித்திரையால் பரிதிக்கவிட் டுந்த இவரை மணத்தையிட்டிற் துன்புறமே. இவர் அரசாட்சியிற் பலவருட்களாய் வேலைய யாயிருந்தவர். எம் பத்தியார், நெஸ் செல்லக்கு ட்டி. என்பவர்க்கு ழுத்தவர். வயசு, ௬௦.

மெஸ், கோமெஸ்.—Mr. G. Gimes.—நல் ழூர்ப் பெண்பாடசாலையோடு நெடுங்காலத் சம் பந்தப்பட்டு இவரும் பூரணமாகப்பந்தம் விட்டனர்.

மெஸ் டிசேரம்.—Mr. J. H. De Saram.—எந்நம் மாடுகளைக்கோடு இவரையே நீதவானுய்ப் பெற்றது. என்னுமும் தற்காலத்தில் மெஸ் கோ ழுல்லியே நீதற் சேலுத்தவார்.

இலங்கை.

சட்டநிருபணச் சபை.— Legislative Council.—இலங்கை சபாசங்கக்கிடுத்தியக்கள் முறையே அறிவுகூற்தல் எம்மியுடர் பலரை யாட்டிமென்ற எண்ணத்தால் மறுபடியும் கச வ கடிய சங்கவரலாறுடன் இணைந்திருக்கிறோம்.

அன்றைத்தினம் இரண்டாமணிவரைப் ப் சங்கம ஆரம்பித்தது. கூ வ சட்டவரலாறுகள் வா சித்தின்பேரகொள்வன்பட்டபேர சோனைப் பிர தநிதியாகிய மெஸ் அப்தல் ஓர்மெனார் கோடுக்க ப்பட்ட மெனார் பத்திரமென்ற வாசிச்சுப்பட்டு. இப்போது உற்பத்திப்பெற்றிருக்கும் பிரதேவத் தாவுச்சட்டமே மெனாப்பத்திரத்தின்சாரம். இச் சட்டம் நடைபெறாமல் எம்மதாரையாழக்கம் இழக்கவையுமென்றதே அதனைவித்தே மகமது சமியுகின் ழுறப்பாடு.

இம்மறு வாசிச்சுப்பட்டுச் சிக்களப் பிரதி நிதியாகிய மெஸ். செனவாத்தினியும் குறித்த விஷ யத்தின்பேரகொள்வன்பட்டபேர சோனைப் பிர ததைத் தோலிக்குடி ஒரு பத்திரம் நீட்டினர். அத் தின்போது வாசிச்சுப்பட்டல் அவசியமற்ற. அச்சட் டத்தை உபகாரிவதார் சீர்தகசி ஆராயும்போது அவர்கள் இறையம் பார்ப்பார் என்று சொல்லிக் கொண்டனர்.

இதன் பின்பு மெஸ். பன்னேபோக்கியென்பவரும் மேற்படி விஷயத்தின்பேரற் கண்டுவாக்கினா ளை மகமதியி வித்தகலையுமென்றவர்க்கிடுத்தெ ன்தார். அத்தோடு சப்பிரமாணத்தைச்சேர்ந்த குழ வித்திக்கோவளயிற் ஏழமைச்சர்கள் கொடுத்த மன்றுட்டுப் பத்திரமென்ற அவர் நீட்டி அதி சங்கவலிதான் வாசிச்சுப்பட்டது. இம்மன்றுட்டி லும் மெக்கு நகைப்பணத்தந்திரமொலவே எம்ம ய்க்கு தார்போது, அக்கோறவைக் கிராமசபைய காய்ப்பாக்குச் சட்டமென்றும் வித்தகலையிற் பாக் துப் பிடுகக்கலாத்தென்றும் பிரமாணத்தெ ட்பிடுகுவார் தன்டவணக்குள்ளாவாடுக்கு மூ ளுடும் போட்டார். சட்டம் வித்தகலையி ழுடையுமே. இத்தொடர்த்தில் இத்தொடர்த்திற் சட்டத்தை சீரமைப்பார வித்தகலையிற் சர் லோக்டென்ட் டேக் சப்தியால் அது ழுற்றதப்பட்டு மறுபடி இப் தொடக்கியதே மறுபத்திரம் மறுபட்ட காரை ம். இதுமேல் முன்னப்படுகினம்.

இனிவருந் சபைகளில் இன்னும் இணைவே ட்பேரமென்ற சிலர் தெரிவித்தும் சர் லோக்டென்ட் மெஸ் விவையற்றித் தோட்டப் பிராக்கிதியாகிய மெஸ். கெல்லி ஆரம்பித்தார். கோடுகாணையக்கொ ட்க்க உடன்பட்டமென்ற ஆட்சேபியாமற் கொ ட்பேரமெற் பின்மையாய்க்கொண்டுக்காரவக்தக் கொடுக்கப்பேசினர். மற்றையாருடையோசித்துப் போசார் தன்பாட்டிற்சேபிணமைய அவர் கட்ட டான்க்குற்த்துப் பிரிதியாயிராமையால் மெஸ். ழோ மகிதார் சற்றே தாக்கிப்பேசியும் மறுபடி இணைக் கொண்டனர்.

இவ்விலையமே அன்றைத்தினத் சங்கத்தார் மன சக்கு விசேஷமான அலுவலாயிருந்தார். ஆயினும் பதியதென்றாயில்லை. அப்பார் சிலசட்டமென்ற ம்முறம் இரண்டாந்தம் வாசிச்சுப்பட்டனர். ழுன் ழுந்தவர் வாசிச்சுப்பட்ட சட்டங்கள் அங்கிசரிக்க ப்பட்டனர்.

இவைகளுள் எம்மவரின் கவசியமானவை, புத்தையுசட்டம், மாதாக்க கோய்க்சட்டம், சவு க்கடிக்கட்சட்டம், பிடுகப்பெச்சட்டம், முத்தற்றற் றிவீர்த்திச்சட்டம், எண்பனையம், பிரதேசமேசுசட்ட த்திற்குமுறும் சீவல் ஆட்டபேரகொடுதே அத னை நீதித் முன்னிருக்கும்படியைய சட்டத்தோடு னின்றவிலே உத்தமென்றார். இராசகாலச்சிற் றித்திருத்தற்பேரட்டம் இலங்கை முழுபவற்கும் செ ல்வாத இப்போது கொழும்புபாசாலைக்கு மாத் திர செல்வதென்று சாந்திப்பண்ணினார். இவற்றுே ழுண்தை மணிக்கி அன்றைச்சங்கக் குவல்து மறுபடி உடந் தித்தி தோட்டகிற்று.

வருமானுடின் செலவு.—The Expendi ture for 1892.—"கேசெற்" பத்திரக் கோல்க் கீற்றபடி வருந்தி கசுகைம் ஆண்டு அரசாட்சியுறக் கு கோடும பணச் செலவுத்தொகை, ஒரு கோடி. யே இப்படிமென்றவர்க்கு முப்பத்துபாலாயிரத் துத் தாளாயிரத்தமைப்பதழன்று குபாய்.

மகமதியப்பெண்பாடசாலை—Mahomed Girls School.—கண்டியிலே எந்நம் தேசா தியிலிக்கும் பத்திரியார் ஆரம்பித்தப்பெண்பா டசாலையாய்ப்பாசினது. மெஸ். சித்திலெம்பையித் தோடக்கத்திற்கு அணுகார். ஆனால் எம்முற் மக் கார் தம் பெண்பிள்ளைகளைக்கோடு இப்படியோர்

WHAT IS LEGALIZE?

To legalize is to make to be in accordance with law. To legalize an act or course of action is to promulgate a law stating it to be authorized and defining its limits etc. That which is legalized cannot have been previously wrong in itself. It cannot be called even technically illegal if it has had the sanction of competent authority. When Gov. Gordon in virtue of the authority vested in him, guaranteed the notes of the O. B. C. in Ceylon, the people did not charge him with illegal action, even though the Legislative Council afterwards added their approval. Likewise when the same Governor authorized a certain Agent to collect rents or levies in the markets, his act is not proved illegal by the after issuing of a law, or legal act, or statute, defining the limits of the exaction, not for one agent, but for all time. The Jaffna Markets Ordinance like other laws is intended for the benefit of the people, and we cannot but believe it will accomplish that intention. There may be some defects, but it has been carefully modified in order to remove as far as possible all the defects that had been pointed out. It is not the part of good citizens to try to get all the benefits of a good government without paying a reasonable share. There is certainly no part of the island that has prospered like Jaffna without the introduction of foreign enterprize and capital.

OPPOSITION.

It is a well known fact that the Christian Government and Missionaries of India do abolish from time to time such religious customs of the Hindus as endanger and retard the growth of the nation. Every such abolition, as known from history, has been met with a strong opposition by the Hindus themselves. Yet were it not for such change India would not hold its present position. The Code of Manu exempted Brahmans from capital punishment. The custom of offering up children to the river Ganges was considered a meritorious act which to the Christian mind was a terrible crime. Still worse was the practice of Satti (self-sacrifice) which at one time was practised to a great extent. As may be seen from the statistics, in Bengal government alone, from the year 1756 to 1829, murders by this cruel act numbered 70,000. When Christian England had to deal with each of these religious questions the Hindus opposed any change with their usual zeal. The prohibition of Satti by the Governor General of India in 1829 roused some of the Hindus to the utmost. Petitions against petitions were sent to the Home Government against this noble act of the Governor.

Again educated men of India, being influenced by the Christian education they received in Mission schools have begun to encourage widow marriage which many others oppose even to the present day. The Education of women is no exception to the rule of opposition. The trouble that the Missionaries have taken in the cause of female education is not small. The subject of the age of marriage in India (உருவம் மாற்றல்) is now occupying the minds of the English, while many of the Hindus are against it. In spite of all such oppositions the Govt. and Missionaries have been successful by the grace of the Almighty. The success of the Missionaries in the cause of female education is so great as to arouse the Hindus of the present day to work in favor of it. As to the success of endeavors for conversion we can say many are converted from all classes of people, the educated and uneducated, caste and casteless, the rich and the poor.

We annex below a small list of the names of the educated converts of India, hoping that it may be useful to those who think that conversion in India is from the ignorant alone.

Among the Brahmans,
 Rev. M. Vengadaratnam B. A., Rev. M. Sreenivayyer B. A., Rev. M. Ratnam M. A. The late Rev. K. M. Banerjee M. A. L.L.D. the Author of many Sanscrit and English works, Rev. P. Jekamaden Neelankanda Pandit author of Sanscrit works, Rev. Mr. Kupasamy Raw, the late Rev. J. Ramo-varma the son of His Highness the Maharajah of Cochin, and others.

Among the high caste,
 Pundit Ranschantra, Rev. T. Sattianaden B. D. Rev. A. Theophilus, the late Rev. V. W. Rajahopal, Mr. V. Venguvish, B. Chinniah, W. Smundara

Aya, B. Aanandam Babu, Mohanlal Professor of Sanscrit College in Calcutta.

Mr. Vengadasalem Tashildar, Mr. Sivaramakristia Ayen (Shirsdathari), The above list is from "The Dawn of true Wisdom" published at Cottaam for the Madras Religious Tract and Book Society in 1885.

We may add to the above the names of Mr. Chellai Pillai B. A., B.L. of the Salvation Army, and M. Sreetharananda Swamy the latest Brahmin convert who is now in Jaffna, of whose antecedents no one needs doubt as may be seen from letters he receives from influential Sivities of different countries in India. Com

MATARA LETTER

Sir,

Since four or five days we have daily and nightly very heavy showers of rain, and in consequence the reaping of our "Yalla" crop is seriously retarded. If the rains continue, we are afraid our scanty crop will be mostly damaged by the consequent inundations.

We hear of cholera and small-pox prevailing near about Dickwella which is 14 miles from Matara in the Tangalla road, but our town is comparatively healthy at present.

In a recent telegram we read of an interesting experiment performed in Texas in America in the shape of producing rain from a cloudless sky, by sending up in the high air a balloon filled with a load of dynamite, and causing it to explode in the very high regions of the atmosphere. This is news to us Ceylonese. But we may relate something that may be news to Europeans and Americans, viz.-our natives when-ever there is no rain, have recourse to a game of coconut playing by the collection of an immense crowd of people. And they proceed in processions with great yellings and shoutings. And they believe, or pretend to believe, that they frighten the gods that supervise clouds and winds. And they believe that they invariably obtain the desired heavy showers of rain, from time immemorial.

Our old "Agnostic friend" produced to us an American periodical called the "Open Court" no. 200, dated, Chicago, June 25th, 1891 and read to us the following passage:—"The old Theology asks us to believe that the relations between God and man were radically different at some former period of history than now, that they were more intimate and personal. Is it probable that man's relation to the air, the water, the earth, has ever been any more intimate and vital than now; that his food ever nourished him in any other way than it does now; that offspring were ever begotten by any other method, or that the relations of men to each other were ever essentially any different from the present? If God is not a constant and invariable power he is nothing. Does gravity intermit? Are not the celestial bodies always in time? Are not life, death, generation, always subject to the same laws? The moral and religious nature of man rises and sinks; he seems more conscious of God and divine things in some periods of history than in others, in some races than in others, but this is a fluctuation doubtless governed by natural causes, if we could penetrate them, and is not the result of any change in the plan or purpose of the Eternal. God walked and talked with men in the patriarchal days, because men interpreted their own thoughts, dreams, desires, notions as the voice of God." The foregoing passage is very curious to us as showing in what way the cultivated American intellect is progressing. So says the agnostic friend, and he begs that you will be pleased to make your comments on the above passage for our instruction and elucidation.

[If God is a person he is not controlled by natural laws. He makes these laws and will always act in accordance with them, unless he has good reasons to act otherwise. There are times when he has such reasons. When the agnostics include every thing in the laws of nature they practically deny the existence of a personal God. Ed M. S.]

JAFFNA YOUNG MEN IN INDIA.

Sir,

I feel it my duty to inform the people of Jaffna, through the medium of your paper, of the progress and decline, both from the secular and the religious point of view, of the young men of Jaffna who have come to India either to pursue their studies or to settle down in some profession.

It is a fact worthy of all commendation that the sons of Jaffna in India, whether students, officers or teachers, acquit themselves of their task so creditably that the public here, whom they come across in their daily life, have a high regard for Jaffna and her sons. Jaffna students who are in the schools and colleges of India often shine bright in the class, and pass the university examinations very satisfactorily. Especially in North India, the Christian young men of Jaffna who are employed as teachers in Mission schools and colleges are well appreciated by the missionary principals of the several Institutions; and if only these

young men should also have university degrees conferred on them, they would doubtless have preference in the various departments of Government civil service to the Brahmin and other university graduates of India. Unfortunately some of these young men never care to appear for the university examinations, apparently because they think it below their dignity to enter into the University from the Matriculation, to the classes preparing for which examination they are generally teachers in mathematics and science, or it may be they are afraid they may by chance be unsuccessful in the examination and thus may bring discredit upon themselves.

But turning for a moment to look at their progress from a moral point of view, those in North India entirely differ from the majority of those in the South. As soon as a Jaffna man comes to North India, he finds himself a stranger to the different nationalities speaking the various languages; and thus the first person to whom he could go for advice and assistance is a missionary. As time rolls on, he mixes with all the Native Christians, irrespective of caste and position, who are at least united in Christ as he is, eats and drinks with them; and as the ties of affection increase day after day, he never cares to mingle with the Non-Christians, as he finds it often difficult to pull on with them, who in race, nationality, social customs, languages, and especially in religion differ entirely from him. Consequently he is always in a circle of Christian influences and advances gradually in spiritual growth.

But a Jaffna Christian Young Man going to South India, especially to the District towns of the Madras presidency, first buries his English or Scripture name, by which he was known in Jaffna, in the depths of the Palk Straits; and in his voyage receives instruction from his guardian or relatives, whom he accompanies, to be called by the Tamil name, he received in his baptism in addition to his Scripture one, with the word "Pillay" added to it, to show that he belongs to the Vellalah caste, and is not of the Pariah caste to which class, the Jaffnese labour under the false impression, that most of the Native Christians of India do belong, perhaps because the Hindus here consider the Native Christians very low, be they of the Brahmin or of the Sudra Caste. If his hair were close cropped in Jaffna after the English fashion, he gets it changed to *Kuduma* at Kengasantolai, or sometimes at Nagapatnam, specially so that he may pass for a Hindu. He thinks it a disgrace to own the name of Christ; and even if he is taken for a Christian, he boasts to his Hindu friends of his so-called caste, and the prevalent custom in Jaffna of Hindus mixing socially with their Christian relatives, provided these Christians preserve their caste even after conversion without mixing with the Pariah and other Christians equally low, and gives them to understand that he is perfect in caste and that his change of religion does not in any way affect it. And to justify the above he never secures the friendship of a single Native Christian, and, it may be added, he never even condescends to take tea or drink water in the house of an Indian Christian. Thus his friends and acquaintances being staunch heathens, perhaps morally depraved, he more or less declines in Christian piety and finds it often difficult to resist the temptations that lie before him gaping to swallow him, having left his hold on Christ who alone can help us to do so if we should ask of Him; and sometimes even falls down ultimately into the bottomless pit of iniquity and sin. Such is the life, I am really ashamed to say which the majority of the Jaffna Young Men, Christians and Hindus alike, lead in the south of India. By this it is not my intention to deery Jaffna young men going to India, either to continue their studies or for other motives, but the pity if it lies in this, that at the prime of youth—the proper time to form character—they are ruined, simply because they are left under guardians or relatives who are nominal Christians, or who have renounced their faith in Christ since coming to India, or who are from the beginning staunch heathens.

Let it therefore be very distinctly impressed in the minds of every Christian family in Jaffna, who are really anxious that their sons should receive an Indian education, that if they find it impossible to leave them under the superintendance of real Christian guardians—guardians who consider that religious education is of as much if not of more importance as secular education—it would be far better for them to be satisfied with the amount of education their sons could receive in Jaffna, or to prefer the North to the South of India, where though the expenses are rather heavy, they can rest assured their sons will entirely be guided by Christian influences, thus having less chance to be morally depraved than in the South.

Bombay, 31st Aug. 91. Yours truly "Jaffna"

Printed at the Press of Strong & Asbury, Manipayy. Published by Mr. N. Strong and A.C. Mission.